

פסחים דף קיט

מלכים א פרק יד

(כה) ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושן שישק מלך מצרים על ירושלים:
(כו) ויקח את אצרות בית יקוק ואת אצרות בית המלך ואת הכל דקח ויקח את כל מזני הזהב אשר
עשה שלמה:

דברי הימים ב פרק יד

(ז) ויהי כאשר חזר שאר צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ס ומכנימן נשאו מנן וברכי קשת מאתיים
ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל:
(ח) ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף ארפיים ומרכבות שלש מאות ויבא עב מרשה:
(ט) ויצא אסא לפניו ויערכו מדחמה בלוי צפתה למרשה:
(י) ויקרא אסא אל יקוק אלהיו ויאמר יקוק אין עמך לעזור בין רב דאין כח עזרט יקוק אלהיט כי
עליך שעתו ובשמך באט על ההמון הזה יקוק אלהיט אתה אל יעצר עמך אטש: ס
(יא) וילף יקוק את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים:
(יב) וירגפס אסא והעם אשר עמו עב דגרו ויפל מכושים דאין דהם מחיה כי נשברו לפני יקוק ולפני
מחנהו וישאו שלל הרבה מאד:
(יג) ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יקוק עליהם ויבזו את כל הערים כי כזה רבה
היתה בהם:

מלכים א פרק טו

(יד) ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה דבצתי תת יצא וכא דאסא מלך יהודה:
(יח) ויקח אסא את כל הכסף והזהב הטתריים באצרות בית יקוק ואת אצרות בית מלך המלך ויתנן
ביד עבדו וישלח המלך אסא אל בן הדב בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בממשק דאמור:
(יט) ברית ביני ובין אבי ובין אביך העו שלחתי דק שחד כסף וזהב דק הפרה את בריתך את
בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי:

דברי הימים ב פרק כ

(כה) ויבא יהושפט ועמו דכז את שלום וימצאו בהם דרב ורכוש ופגרים וכדי חמדות וינצלו דהם דאין
משא ויהיו ימים שלווה בלזים את השלל כי רב הוא:

מלכים ב פרק טז

(ז) וישלח אחז מלכאים אל תלדת פדסר מלך אשור דאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכלל מלך
ארם ומכלל מלך ישראל הקומים עלי:
(ח) ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יקוק ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד:

מלכים ב פרק יז

(דה) ויהי בצידה ההוא ויצא מלך יקוק ויק במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בכקר
והנה כלם פגרים מתים:
(דו) ויסע ודך וישב סתריב מלך אשור וישב בנינה:

אפיקומן

רב: שלא יעקרו מחבורה לחבורה	ושמואל: כגון אורדילאי לי וגוזלייא לאבא
-----------------------------	--

חיזוק לשמואל: ורב חנינא בר שילא ורבי יוחנן אמרו: כגון תמרים קליות ואגוזים.
תניא כוותיה דרבי יוחנן: **אין מפטירין אחר הפסח, כגון תמרים קליות ואגוזים.**

האם ההלכה תקפה בזמן שאין קרבן פסח?

תשובה: אמר רב יהודה אמר שמואל: אין מפטירין אחר מצה אפיקומן.
קושי ממשנתינו: תנן: **אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן**, אחר הפסח - הוא דלא, אבל לאחר מצה - מפטירין!
תירוץ: לא מיבעיא קאמר; לא מיבעיא אחר מצה - דלא נפיש טעמייהו, אבל לאחר הפסח דנפיש טעמיה, ולא מצי עבוריה - לית לן בה, קמשמע לן.

חיזוק לתשובה מברייטא: נימא מסייע ליה: **הסופגנין והדובשנין והאיסקריטין - אדם ממלא כריסו מהן, ובלבד שיאכל כזית מצה באחרונה**. באחרונה – אין בראשונה - לא.
דחיית החיזוק מברייטא: לא מיבעיא קאמר: לא מיבעיא בראשונה - דקאכיל לתיאבון אבל באחרונה דילמא אתי למיכל אכילה גסה - אימא לא, קא משמע לן.

גירסה אחרת למהלך הסוגיה:

תשובה: אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: מפטירין אחר המצה אפיקומן.
חיזוק לתשובה ממשנתינו: נימא מסייע ליה: **אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן**, אחר הפסח - דלא, אבל אחר מצה - מפטירין.
דחיית החיזוק: לא מיבעיא קאמר: לא מיבעיא אחר מצה - דלא נפיש טעמיה, אבל לאחר פסח אימא לא - קא משמע לן.

קושי מברייטא: מיתיבי: **הסופגנין והדובשנין והאיסקריטין - אדם ממלא כריסו מהן, ובלבד שיאכל כזית מצה באחרונה**. באחרונה - אין, בראשונה - לא!
תירוץ: לא מיבעיא קאמר; לא מיבעיא בראשונה - דקאכיל לתיאבון, אבל באחרונה דאתי למיכלה אכילה גסה - אימא לא, קא משמע לן.